

Introducció

Vides Aturades és un projecte artístic multidisciplinari, col·laborador amb l'Associació pel refugi Casa Nostra Casa Vostra; associació sense ànim de lucre que té com a objectiu donar suport a nivell comunicatiu, cultural, assistencial i d'educació no formal al sector cooperació, específicament en l'àmbit dels refugiats, així com promoure l'estudi objectiu dels seus problemes i les accions d'opinió i publicitat adreçades a fomentar la sensibilització i a trobar possibles solucions. Tanmateix, el projecte Vides Aturades no només comprèn la intervenció artística en centres educatius, sinó que també és subjecte de la coproducció d'un documental, en format sèrie televisiva de deu capítols, que s'emetrà per TV3 (Televisió de Catalunya) durant la primera quinzena de febrer del 2017.

La proposta artística que presentem gira al voltant del concepte de vida aturada. Com la d'en Khalaf, un nen iraquí d'onze anys que va haver de fugir del seu país i es troba en un camp militar des del mes de març del 2016; com la seva i com la de tantes altres persones. Perquè el cas d'en Khalaf i la seva família no és únic però ens serveix per posar cara, nom i cognoms a la realitat d'un conflicte que, massa sovint, es perd en l'anonimat. Aquest és precisament l'objectiu principal de la intervenció artística que traslladem als centres educatius de Catalunya. A més de trencar l'anonimat, també volem que el testimoni d'en Khalaf ens ajudi a reflexionar sobre l'exili i ens apropi la realitat de la crisi migratòria més greu a Europa des del final de la Segona Guerra Mundial.

Context

Des del començament del conflicte bèl·lic a Síria, a principis del 2011, gairebé cinc milions de persones han deixat el seu país i la majoria ha emprès el camí de l'exili cap a Europa, motivada per la crida a l'acollida que, l'estiu del 2015, van fer diversos caps d'estat europeus.

Per a les persones desplaçades, fugitives de guerra, Europa suposava aconseguir l'asil polític que, segons la Declaració Universal dels Drets Humans, els pertoca. L'esperança, però, es va estroncar el març del 2016 quan els caps d'estat europeus van signar un tractat que permetia el tancament de les fronteres. L'acord especificava, a més, que totes les persones desplaçades que entressin a Europa via Grècia, serien expulsades i retornades a Turquia. En aquell moment, hi havia al voltant de 60 mil persones en territori grec. La majoria d'elles es van veure forçades a quedar-se en camps militars gestionats pel govern. Des d'aleshores, moltes encara són allà. Esperant, en condicions deplorables, que les seves vides tornin a començar.

Nea Kavala és un d'aquests camps de refugiats, i on es troba la família d'en Khalaf. Amb gairebé quatre mil persones allotjades, duplica les poc més de dues mil places oficials. És el camp més poblat de Grècia. Per aquest motiu vam escollir treballar amb Nea Kavala. Per tal de poder veure i explicar què passa allà.

I el que passa als camps de refugiats és que nens com en Khalaf es veuen obligats a aturar les seves vides. Sense la normalitat de la quotidianitat, sense els seus amics, sense les seves aficions, sense l'escola. És precisament per això que exposem la nostra feina a les escoles. Vam descartar fer-ho en sales o galeries convencionals perquè volíem arribar a un públic especial. El que potser encara no està sensibilitzat en el tema i que té edats similars a la d'en Khalaf. Volem interpel·lar a l'alumnat perquè conegui una problemàtica que afecta a coetanis i que no els és tan llunyana com podria semblar. Aquesta proposta artística a les escoles, conjuntament amb altres activitats que busquen afavorir el debat, pot servir per promoure el sentit crític i l'opinió en el col·lectiu educatiu. I més enllà del professorat i l'alumnat, pot arribar també a les cases catalanes.

Material expositiu

- Plafó amb el retrat (fotografia) d'en Khalaf
- Plafó informatiu on hi veiem dibuixat el recorregut realitzat per la família d'en Khalaf sobre el mapa de la zona. Acompanyat d'un text explicatiu: *"En Khalaf té onze anys i tres germans. Va néixer a Sinyar (Iraq), d'on va haver de marxar a finals del 2012 fugint de la guerra, després de veure com els soldats cremaven les cases del seu poble. La guerra de Síria va començar a principis del 2011, i també afecta a altres zones, com el nord de l'Iraq. Juntament amb la seva família, en Khalaf va abandonar el país i va emprendre el camí de l'exili cap a Europa. A principis del 2016, la seva família i ell van arribar a un camp de refugiats a Grècia. Al camp no hi havia els seus amics, ni escoles, ni res del que abans havia tingut. Avui encara hi són..."*
- Reproducció de guix a tamany real dels peus d'en Khalaf, símbol dels kilòmetres caminats durant el llarg exili.

Els centres que estiguin interessats en allotjar temporalment l'exposició Vides Aturades, disposaran d'un document en el que s'especifiquen: dimensions de les peces, instruccions i materials necessaris per al muntatge; així com una simulació de les peces un cop instal·lades.

Autors

Guim Tió (artista plàstic)

Mateu Targa (artista plàstic)

Marc Ibañez (fotògraf)

Contacte

Erika Callizo

exposicions@casanostracasavostra.cat